

Advokat Eirik Vinje

VÅR REFERANSE
23/5624

DERES REFERANSE

DATO
16.08.2023

Din henvendelse angående forståelse av gjeldsinformasjonsloven § 12

Det vises til henvendelse av 4. mai 2023. Slik Finanstilsynet forstår henvendelsen, er det spørsmål om hvorvidt finansforetak ved behandling av kredittsøknader har anledning til å innhente gjeldsinformasjon med formål om å si opp kreditten som er innvilget hos andre institusjoner og overta kredittbalansen. I henvendelsen etterlyses også retningslinjer for en slik praksis, hvor blant annet krav til opplysningsplikt etter finansavtaleloven og samtykke avklares.

Finanstilsynet antar at problemstillingen er av generell interesse og finner det formålstjenlig å gi en uttalelse knyttet til gjeldsinformasjonsregelverket. Når det gjelder spørsmålene knyttet til finansavtaleloven, viser Finanstilsynet til at det er Forbrukertilsynet som er rett instans for dette.

Det følger av gjeldsinformasjonsforskriften § 6 at gjeldsopplysninger kun skal benyttes til de formål som er bestemt i gjeldsinformasjonsloven § 12, og at opplysningene ikke kan brukes til markedsføring eller lignende. Bestemmelsen inneholder en uttømmende opplisting av hvem gjeldsinformasjonsforetak kan utlevere gjeldsopplysninger til. Gjeldsinformasjon kan bare utleveres til finansforetak når disse skal foreta kredittvurdering i forbindelse med en konkret kredittsøknad, ved søknad om endring av vilkår på løpende kreditt, eller ved utarbeidelse av kredittscoremodeller eller i forbindelse med kontroll ved utbetaling av innvilget kreditt.

Imidlertid kan også gjeldsinformasjonsforetakene utlevere gjeldsopplysninger til den opplysningen gjelder, jf. gjeldsinformasjonsloven § 12 første ledd, bokstav d). Dersom tredjepart skal innhente opplysningene på vegne av kunden, forutsetter dette et samtykke fra vedkommende. Dette innebærer at dersom en kredittinstitusjon skal gis tilgang til gjeldsinformasjon for å avslutte et annet kredittforhold for kunden, og overta eventuell utestående saldo, må dette altså skje på grunnlag av samtykke fra kunden.

Etter personopplysningsloven skal et samtykke fra den registrerte være frivillig, spesifikk, informert og utvetydig, jf. GDPR artikkel 4 (11). Etter fortalepunkt 32 bør samtykket gis i form av en skriftlig, herunder elektronisk, eller muntlig erklæring. Dette kan blant annet innebære å krysse av i en boks under et besøk på et nettsted, eller handling som i denne forbindelse tydelig viser at den registrerte godtar den foreslåtte behandlingen av vedkommendes personopplysninger. At samtykket skal være informert innebærer at den registrerte skal forstå hva vedkommende samtykker til. Et minstekrav er at den registrerte skal kjenne til den behandlingsansvarliges identitet og formålet med

behandlingen av personopplysningene, jf. fortalepunkt 42. Krav til ytterligere informasjon ved innhenting av samtykke vil bero på en konkret vurdering.

Så fremt samtykket oppfyller kravene etter personopplysningsloven, vil dermed praksisen ikke være i strid med gjeldsinformasjonsloven § 12 og gjeldsinformasjonsforskriften § 6.

For Finanstilsynet

Anne-Kari Tuv
seksjonssjef

Oda Stensrud
tilsynsrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.